

Republika Hrvatska
Županijski sud u Splitu
Split, Gundulićeva 29a

Poslovni broj: GŽ-3269/2024-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Splitu, u vijeću sastavljenom od sudaca Andree Boras Ivanišević predsjednice vijeća, Sonje Meštrović članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice, i Borisa Mimice člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Nikole Ljubičić, OIB 99516212607, iz Šibenika, Dubravski put 2A, kojeg zastupa punomoćnik Borivoj Mitrić, odvjetnik u Šibeniku, protiv 1. tuženice Vesne Ljubičić, OIB 94363174006, iz Zagreba, Martićeva ulica 40, 2. tuženice Renate Ljubičić, OIB 79199043825, iz Zagreba, Mlinovi 102 A, i pod 3. tuženice Marije Ljubičić, OIB: 33788389292 iz Šibenika, Trtarska 64, koje zastupaju punomoćnici Paško Višić, Sanja Čičin-Šain, Ojdana Grubišić, Ana Vlašić i Jurica Višić, odvjetnici u Odvjetničkom uredu „Višić i partneri“ d.o.o. u Šibeniku, radi utvrđenja ništetnosti ugovora o darovanju, podredno radi vraćanja dara zbog povrede nužnog dijela, odlučujući o žalbi tuženica protiv presude Općinskoga suda u Šibeniku, poslovni broj P-816/2023-102 od 23. rujna 2024., u sjednici održanoj 22. siječnja 2025.,

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tuženica kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskoga suda u Šibeniku poslovni broj P-816/2023-102 od 23. rujna 2024., u dijelu pod točkom I. izreke, kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev, i u dijelu pod točkom II. izreke, koji su tužitelju priznati troškovi postupka.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom prihvaćen je tužbeni zahtjev tužitelja da je ništav ugovor o darovanju nekretnine od 3. studenog 2011., ovjeren 3. studenog 2011. od strane Mladena Matoša, javnog bilježnika iz Zagreba pod brojem OV-15058/11, između Ilije Ljubičića, pok. Nikole, iz Šibenika, kao darovatelja, i 1. tuženice i 2. tuženice kao daroprimalateljica, te da se u zemljišnoknjižnom ulošku broj 4676 K.O. Šibenik uspostavi zemljišnoknjižno stanje kakvo je bilo prije provedbe rješenja zemljišnoknjižnog odjela Općinskog suda u Šibeniku od 12. prosinca 2011. poslovni broj Z-8608/2011, kao da se nekretnine upisane u Z.U. 4676 K.O. Šibenik i to kat. čest. 786/4, zemljište bez zgrade, kuća i dvor, površine 198 m², kao Z.K. tijelo AI, te zgrada bez zemljišta, kuća 786/4, kao ZK tijelo AII, koje su navedene u ugovoru o darovanju nekretnine od 3. studenog 2011., imaju smatrati ostavinom pok. Ilije Ljubičića, pok. Nikole (točke I. izreke).

1.1. Odlukom o troškovima postupka sadržanoj u pobijanog presudi naloženo je tuženicama da tužitelju u roku od 15 dana nadoknade parnični trošak u iznosu od 3.445,22 eura, dok je odbijen zahtjev tužitelja za nadoknadu više zatraženog parničnog troška u iznosu od 3.514,73 eura (točka II. izreke).

2. Protiv te presude žale se tuženice pobijajući je u dijelu pod točkom I. izreke, kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev, i pod točkom II. izreke, kojim su tužitelju priznati troškovi postupka, zbog svih žalbenih razloga iz članka 353. stavka 1. Zakona o parničnom postupku (»Narodne novine«, broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., dalje: ZPP), s prijedlogom da se prvostupanjska presuda u tom dijelu preinači shodno žalbenim navodima, podredno ukine i predmet u tom dijelu vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

2.1. Na žalbu nije odgovoreno.

2.2. Žalba je neosnovana.

3. Prema odredbi članka 365. stavak 2. ZPP-a drugostupanjski sud ispituje prvostupanjsku presudu u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava. Pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, ovaj sud nije našao da bi prvostupanjski sud počinio bilo koju od navedenih povreda.

3.1. Nije počinjena ni bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 1. ZPP-a u vezi s člankom 8. ZPP-a, jer je sud ovlašten na temelju te odredbe, a uzimajući u obzir sve okolnosti, prema svom uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, odlučiti koje će činjenice uzeti kao dokazane. Tako sud ne čini bitnu povredu odredaba parničnog postupka ako ocjeni provedene dokaze drugačije nego što smatraju stranke da bi trebalo i ako izvodi različite činjenične zaključke nego to čine stranke.

4. Činjenično stanje u prvostupanjskom postupku pravilno je i potpuno utvrđeno i nije dovedeno u sumnju navodima žalbe, pa je neosnovan i žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenoga činjeničnog stanja.

5. Predmet ovoga spora je zahtjev tužitelja da se utvrdi ništetnim ugovora o darovanju na temelju kojeg su se 1. tuženica i 2. tuženica uknjižile kao vlasnice predmetne nekretnine i zahtjev da se briše upisa prava vlasništva tih tuženica i uspostavi zemljišnoknjižno stanja kakvo je bilo prije tog upisa, kao i zahtjev da se da predmetne nekretnine iz ništetenog ugovora smatraju ostavinom pok. Ilije Ljubičića, pok. Nikole. U činjeničnoj osnovi tužbe se tvrdi da sporni ugovor predstavlja darovanje bez prave predaje jer 1. tuženica i 2. tuženica nikada nisu uvedene u faktičan posjed, a prema odredbi članka 482. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima (»Narodne novine« broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 155/23. dalje: ZOO), ugovor o darovanju bez prave

predaje mora biti sklopljen u obliku javnobilježničkog akta ili ovjerovljene privatne isprave. Tužitelj je postavio i podredi tužbeni zahtjev kojim traži povrat dara radi namirenja nužnog dijela.

6. Prvostupanjski je sud donio pobijanu odluku, i to nakon što je utvrdio sljedeće:

- da je u tijeku ostavinski postupak iza smrti pok. Ilije Ljubičića, pok. Nikole, koji se vodi kod Općinskog suda u Šibeniku pod poslovnim brojem O-261/2013 u kojem postupku su na nasljeđivanje pozvane stranke ovog postupka. Tužitelj kao nasljednik da je izjavio da osporava ugovor o darovanju od 3. studenog 2011. kao i ugovor o darovanju motornog vozila od 30. srpnja 2012.,
- da je rješenjem Općinskog suda u Šibeniku poslovni broj O-261/2013 od 29. kolovoza 2013. prekinut ostavinski postupak te da je nasljednik Nikola Ljubičić upućen da pokrene parnicu protiv nasljednica Marije Ljubičić, Vesne Ljubičić i Renate Ljubičić radi pobijanja valjanosti ugovora o darovanju nekretnina od 3. studenog 2011. (ovjeren po javnom bilježniku Mladenu Matoša iz Zagreba pod br. OV – 15058/11) i ugovora o darovanju motornog vozila od 30. srpnja 2012. (ovjerenog po javnom bilježniku Nevenki Nakić iz Šibenika pod br. Ov – 4842/12), te radi utvrđenja je li navedenim raspolaganjima ostavitelja za života nasljednik Nikola Ljubičić povrijeđen u nužnom dijelu. Također je utvrđeno da će prekid postupka trajati do pravomoćnog okončanja parnice te da će se, ako nasljednik ne pokrene parnicu, ostavinski postupak nastaviti i dovršiti bez obzira na zahtjeve glede kojih je upućen u parnicu,
- da je ugovorom o darovanju od 3. studenog 2011. otac stranka pok. Ilija Ljubičić, pok. Nikole, kao darovatelj, darovao 1. tuženici i 2. tuženici nekretninu upisanu u Z.U. 4676 K. O. Šibenik, katastarska čest. br. 786/4 kuća i dvor površine 198 m², kao Z.K. tijelo A1, te zgrada bez zemljišta, kuća 786//4, kao Z.K. tijelo AII,
- da su 1. tuženica i 2. tuženica u odnosu na predmetnu nekretninu upisale pravo vlasništva u zemljišnim knjigama po navedenom ugovoru,
- da je pok. Ilija Ljubičić, pok. Nikole, vrlo vjerojatno potpisao predmetni ugovor, a kako to proizlazi iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka za grafologiju Valtera Dolušić (list 208 spisa) i prema nalazu i mišljenju Centra za forenzična ispitivanja istraživanja i vještačenja "Ivana Vučetić" od 9. listopada 2019.,
- da je diobenim sporazumom koji je sklopljen između pok. Ilije Ljubičića, pok. Nikole, i njegova pok. brata Jakova Ljubičića, pok. Nikole. od 18. rujna 1981. kao i dodatnim diobenim sporazumom od 12. prosinca 1987. podijeljena imovina i to zemlje u Rupama,
- da je iza smrti Jakova Ljubičića, pok. Nikole, rješenjem o nasljeđivanju Općinskog suda u Šibeniku poslovni broj O-864/93 od 30. studenog 1993. utvrđeno da ostavinsku masu pokojnika čine nekretnine upisane u Z.U. 14, 27, 608, 690, 726 i 881 sve K.O. Rupe, te upisane u Z.U. 5265 K.O. Zaton, a njegovim nasljednicima da su proglašene supruga Slavka Ljubičić i kćerke Nikolina Ljubičić i Josipa Ljubičić, svaka za 1/3 dijela,
- da je pok. Ilija Ljubičić, pok. Nikole, napisao pismo naziva Uputstvo ukućanima od 27. siječnja 2012. kojim je svoju imovinu raspodijelio za života tako da kuću u Šibeniku daruje kćerkama, dok kuću i zemlje u Rupama daruje sinu Nikoli jer da je tako dogovoreno u obitelji. Iz Rupa imovinu, kuću i zemlje da Nikola treba uknjižiti na svoje ime. Ilija da je dao nevjesti Slavici 12.000,00 DEM za njihov dio u Rupama. Imovina u Rupama da se vodi u posjedovnom stanju na Slavici, Nikolinu i Josipi. Na sudu da se vodi i na dosta osoba, koje bi trebalo tužiti i čistiti vlasništvo, a spisak zemalja da ima Ilija i sin Nikola. Kod Ilije da ima rješenje o nasljeđivanju te mapu iz

katastra s brojevima parcela. U slučaju prodaje kuće u Šibeniku Ilija da je voljan pomoći Nikoli oko prijenosa zemlje i kuće u Rupama u iznosu od cca 50.000,00 kuna. Kad Nikola bude čistio imovinu, strina Slavica će potvrditi prijem 12.000,00 DEM za njihove dijelove u Rupama. Slavica, Josipa i Nikolina da se trebaju odreći te zemlje i kuće u korist Nikole Ljubičića,

- da je saslušana Marija Ljubičić, ud. Ilije, kao svjedokinja navela da se sa svojim suprugom dogovorila da imovinu rasporede za života, a to posebno iz razloga, jer je njen suprug imao dva moždana udara. Nikola da je bio suglasan da otac da kuću u Šibeniku sestrama, a polje u Rupama da ostane njemu, te da je on dao prijedlog ocu koji ga je poslušao. No, kad je trebalo ovjeriti ugovor kod javnog bilježnika Nikola da nije došao, i ugovor da nije sačinjen. Nakon toga da je otišla sa suprugom u Zagreb kod kćerki i da su otišli u javnog bilježnika, ovjerali ugovor i obavijestili Nikolu. Njene kćeri da su ušle u posjed predmetne nekretnine od trenutka kad su im darovali nekretninu, a Vesna da je iza očeve smrti stalno u kući, ali da je sad trenutno u Zagrebu zbog posla, a inače ona i suprug su uvijek u posjedu predmetne kuće kao i njena kći Renata, koja ode u Zagreb i vrati se u predmetnu nekretninu,

- da je svjedokinja Suzana Klisović u svom iskazu navela da zna da je pokojni Ilija Ljubičić kuću u Crnici darovao svojim kćerima Vesni i Renati, a što se tiče ostale imovine u Rupama da ima saznanja da je sklopljen kupoprodajni ugovor između Slavke Ljubičić, Nikoline Ljubičić Marković i Josipe Ljubičić kao prodavatelja i kupca Nikole Ljubičića, pok. Ilije, i taj ugovor da je sklopljen za vrijeme trajanja njihove bračne zajednice, poradi čega da se pred sudom vodi postupak pod brojem Pob-25/2020 u vezi bračne imovine i tu kupljenu imovinu da smatra bračnom stečevinom. Međutim, da je Nikola raskinuo taj ugovor i to 20. ožujka 2016. za vrijeme trajanja njihova braka. Iz kuće u Trtarskoj ulici da je iselila 2004. te da ne zna što se dalje događalo, a nakon toga su tu nastavili živjeti Ilija i Marija. Što se tiče dolazaka tuženica u Crnici da su dolazile kod svojih roditelja povremeno,

- da je svjedok Zvonko Rakić u svom iskazu naveo da je Vesna otišla u Zagreb i da nije bila s roditeljima u Trtarskoj, kao i Renata, ali u zadnje vrijeme da viđa Vesnu da dolazi u predmetnu nekretninu, mogao bih reći da je ona tu, a Renata tu da ne živi i da ju rijetko viđa,

- da je tužitelj u svom iskazu je naveo da smatra da otac nije ništa napravio jer se oni stvarno nisu ništa ni dogovorili, a od susjeda da je saznao za ugovor o darovanju jer da mu nitko mi nije ništa govorio, a što se tiče prijedloga da njemu dopadne zemlja u Rupama da nije ništa predlagao jer ta zemlja da je u vlasništvu Slavice Ljubičić. Njegova sestra Vesna i njen suprug da su dolazili samo povremeno te da njegove sestre nisu bile u posjedu kuće ni nakon smrti oca, a što se tiče režija sve da je plaćao otac, pa da u toj situaciji da traži nužni dio u predmetnoj nekretnini s tim da je u stan u prizemlju uložio 150.000,00 kuna za troškove namještaja,

- u svom iskazu 2. tuženica Renata Ljubičić je navela da se nakon srednje škole udala i otišla iz predmete kuće a brat da je ostao kod mame i tate do trenutka kada mu je otac rekao da napusti kuću jer je digao ruke na stariju sestru i nanio joj određene ozlijede. Kad se razvela od supruga svoj namještaj da je dovela u taj stan gdje je ranije živio tužitelj pa da su roditelji taj stan iznajmljivali da mogu imati više prihoda. Što se tiče ugovora o darovanju, da su ga htjeli sastaviti kod Vuletina, ali brat da nije tada došao. Nakon toga majka i otac da su došli u Zagreb i tada da je otac i ona i sestra i Držislav otišli kod javnog bilježnika i otac da je potpisao ugovor o darovanju, ovjerio potpis, a nakon toga otac i majka da su se vratili u Šibeniku u predmetnu nekretninu, a one da su ostale u Zagrebu zbog poslovnih obaveza,

- u svom iskazu 1. tuženica Vesna Ljubičić je navela da je tužitelj za ugovor saznao od susjeda Zvonimira Rakića, koji je vidio u zemljišnim knjigama da Ilija nije vlasnik već sestra i ona. Nakon toga tužitelj da je s izvatkom iz zemljišnika došao kod majke i oca i rekao im "ipak si to napravio, nemaš više sina!". U studenom 2011. roditelji da su došli u Zagreb i da je tada potpisan ugovor po kojemu kuća u Šibeniku ostaje njoj i sestri. Nakon toga otac da je podnio prijedlog za upis priložio za upis i platio pristojbu, a krajem prosinca te godine je dobio obavijest od zemljišno knjižnog odjela da je proveden upis. Njen brat Nikola da nije komunicirao s ocem od 2004. do kraja njegovog života pa da je otac govorio da nema zasluge za Rupe, ali će mu dati da njih ne ometa. Posebno da je bio ljut na to što se nije držao riječi da ode s njim kod javnog bilježnika da suglasnost o podjeli imovine. Ona i sestra da su u posjedu darovane kuće od kad su se preselili iz Rupa jer da su bile u posjedu sobe na prvom katu i cijeli stan na prvom katu da su sredile i 200,00 maraka da su davale roditeljima kao pomoć, a 2007. da je sestra dobila donji stan.

7. Na temelju prednjih utvrđenja prvostupanjski je sud smatrao da 1. tuženica i 2. tuženica nisu uvedene u posjed predmetne nekretnine kako je to ugovoreno pod točkom V. ugovora danom zaključenja ugovora, jer nakon sklapanja tog ugovora u Zagrebu darovatelj, sada pok. Ilija Ljubičić, se vratio u Šibenik, dok su tuženice kao obdarenice ostale u Zagrebu. Isto tako je taj sud smatrao da okolnost što su 1. tuženica i 2. tuženica prije sklapanja tog ugovora povremeno dolazile u posjet roditeljima u predmetni objekt u kojem su boravile, odnosno raspolagale ključevima predmetnog objekta, ne znači da su time izvršavale faktičnu vlast nad predmetnim objektom odnosno stekle posjed, kako i da su irelevantne tvrdnje 1. tuženice i 2. tuženice o tome da bi vodile skrb i ulagale u predmetnu nekretninu.

7.1. Stoga je prvostupanjski sud smatrao da su isključivo roditelji pok. Ilija Ljubičić i 3. tuženica nakon sklapanja ugovora nastavili stanovati u predmetnom objektu (o kojoj činjenici ugovor niti ne sadrži kakvu odredbu), pa da taj ugovor predstavlja ugovor o darovanju nekretnine bez prave predaje u neposredan posjed zbog čega trebao biti sklopljen u obliku javnobilježničkog akta odnosno solemnizirane privatne isprave, sve u smislu odredbi članka 482. stavak 2. ZOO-a, odnosno članka 53. stavak 1. točka 2. Zakona o javnom bilježništvu (»Narodne novine«, broj 78/93., 29/94., 162/98., 16/07., 75/09., 120/16. i 57/22.), koji propust ima za posljedicu ništetnost tog ugovora, zbog čega je taj sud prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja.

8. Ugovorom o darovanju u smislu odredbi članka 479. - 498. ZOO-a obveza darovatelja da preda odnosno prenese dar obdareniku (članak 479. stavak 1. ZOO-a) nastaje kada se (kumulativno) darovatelj obveže predati odnosno prenijeti predmet darovanja obdareniku bez protučinidbe, a obdarenik prihvati to darovateljevo obvezivanje. Upravo okolnost što obveza darovatelja nastaje tek u tom trenutku afirmira darovanje kao ugovor, a ne jednostrani pravni posao. Riječ je o darovanju s predajom (realno darovanje), tj. u kojem je akt ispunjenja (predaje darovane stvari obdareniku) trebao uslijediti neposredno iza sklapanja ugovora.

8.1. Pitanje o tome kad će se smatrati je li faktički izvršena predaja nekretnine u samostalan posjed je činjenično pitanje, a odgovor na to pitanje ovisi o okolnostima svakog slučaja, i nije moguće unaprijed odrediti koje pretpostavke moraju biti ispunjene da bi sud ocjenom svih dokaza zaključio da se radi o predaji nekretnine u samostalan vlasnički posjed. Odlučno je utvrđenje da je po sklapanju ugovora

daroprimatelj stupio u samostalan posjed, uz volju ugovornih strana da on od tada izvršava vlasnički posjed nekretnine.

9. U konkretnom slučaju iz utvrđenja prvostupanjskog suda, koja tuženice nisu ni svojom žalbom osporile, proizlazi da je pok. Ilija Ljubičić sa svojom suprugom 3. tuženicom bio u samostalnom posjedu predmetne nekretnine sve do svoje smrti 7. veljače 2013. i da 1. tuženica i 2. tuženica kao obdarenice nisu stupile u posjed/suposjed predmetnih nekretnina danom potpisa predmetnog ugovora, a niti su nakon zaključenja predmetnog ugovora bile u posjedu ili suposjedu nekretnina, a što je utvrđeno i iskazima svjedoka Suzane Klisović i Zvonka Rakića, u kojima navode da su 1. tuženica i 2. tuženica povremeno dolazile kod roditelja, a da su živjele u Zagrebu. Stoga je pravilno prvostupanjski sud smatrao da je u takvim okolnostima sklopljen ugovor o darovanju nekretnine bez prave predaje u neposredan posjed.

9.1. Na okolnost "prijelaza posjeda" 1. tuženica i 2. tuženica su u svojim stranačkim iskazima navele da su u suposjedu te nekretnine bile i prije zaključenja ugovora, a da se u vođenju tog objekta ništa nije promijenio sklapanjem tog ugovora, međutim, da su nakon sklapanja ugovor u cijelosti preuzele odgovornost oko objekta.

10. Međutim, okolnost da su 1. tuženica i 2. tuženica i prije sklapanja ugovora i nakon sklapanja ugovora povremeno boravile u predmetnom objektu, ne može imati značenje prave predaje nekretnine 1. tuženici i 2. tuženici u neposredan (faktičan) posjed (tako u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev 359/2013), pa je pravilno prvostupanjski sud utvrdio da je izostala realizacija ugovora jer nije bio ispunjen uvjet realne predaje vlasničkog posjeda od strane darovatelja na 1. tuženicu i 2. tuženicu manifestacijama koje bi bile vidljive trećim osobama u relevantnom vremenu neposredno nakon zaključenja darovnog ugovora od 3. studenog 2011.

10.1. Doduše, člankom V. spornog ugovora, utvrđeno da daroprimateljice stupaju u posjed darovanih nekretnina danom sklapanja ugovora, ali i po ocjeni ovog suda riječ je o predaji na osnovi očitovanja volje iz članka 15. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (»Narodne novine«, broj 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 129/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12., 152/14., 81/15. i 94/17., dalje: ZV), kojom se ne stječe faktični neposredni posjed. Isto tako za navesti je da nedostatak forme spornog ugovora ne može nadomjestiti uknjižba. Prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske zauzetom u nizu odluka tog suda (Rev 542/03 od 15. prosinca 2004., Rev 995/04 od 4. listopada 2005., Rev 1350/14, Rev 3104/2014-3 od 27. lipnja 2018., Rev 210/2016. od 28. svibnja 2019., Rev 412/2017 od 4. ožujka 2020.), ugovor o darovanju bez prave predaje treba biti sačinjen u formi sudskog zapisnika odnosno javnobilježničkog akta sukladno odredbi članka 53. stavka 1. točke 2. Zakona o javnom bilježništvu (»Narodne novine«, broj 78/93., 29/94., 162/98., 16/07., 75/09., 120/16. i 57/22.), a kad ugovor o darovanju nije sačinjen u propisanoj formi tada taj nedostatak ne može nadomjestiti uknjižba u zemljišne knjige.

11. Nadalje je pravilno postupio prvostupanjski sud kada je, nakon što je utvrdio da je ugovor o darovanju ništetan jer je protivan prisilnim propisima, prihvatio i zahtjev tužitelja za uspostavu prijašnjega zemljišnoknjižnog stanja primjenom članka 323. stavka 1. ZOO-a jer prema odredbama iz tog članka u slučaju ništetnosti ugovora

svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora, a ako to nije moguće, ili ako se narav onoga što je ispunjeno protiv vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje.

11.1. S obzirom na to da je vraćanje moguće te da se narav ispunjena ne protiv vraćanju, prvostupanjski je sud pravilno prihvatio i zahtjev tužitelja iz točke I.2. izreke prvostupanjske presude i odredio uspostavu kakva je bila prije provedbe predmetnog ugovora.

11.2. Pri tome treba istaknuti da prema članku 323. stavku 2. ZOO-a ugovaratelj koji je kriv za sklapanje ništetnog ugovora odgovoran je svome suugovaratelju za štetu koju trpi zbog ništetnosti ugovora ako ovaj nije znao ili prema okolnostima nije morao znati za postojanje uzroka ništetnosti. Dakle, krivnja tuženika odlučna je samo za naknadu štete, a ne i za zahtjev za vraćanje onoga što je primljeno na temelju ništetnog ugovora.

12. U žalbi 1. tuženica i 2. tuženica ponavljaju svoje navode da su iznajmile stan podstanarima od 2007. do 2014., da su vršile adaptacije i popravke čime ukazuju na svoju faktičnu vlast na predmetnoj nekretnini. Međutim, iz stanja spisa proizlazi da takve navode nisu potkrijepile odgovarajućim dokazima, pa je pravilno prvostupanjski sud smatrao da je riječ o irelevantnim navodima. To iz razloga jer je odredbom članka 7. stavka 1. ZPP-a propisano da su stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, dok je člankom 219. stavkom 1. ZPP-a propisano da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika. Stoga, i po ocjeni ovog suda 1. tuženica i 2. tuženica, kao obdarenice, nisu dokazale da je na bilo kakav način manifestirana promjena (su)posjedovnog stanja.

13. Ostali žalbeni navodi tuženica su sadržajno prigovori koji se sastoje od iznošenja vlastitih zaključaka, a koji su suprotni pravilnom utvrđenju i zaključcima prvostupanjskog suda, pa ti navodi ne utječu na zakonitost i pravilnost pobijane odluke.

14. Odluka o naknadi parničnog troška, po kojoj su tuženice dužne tužitelju naknaditi parnični trošak temelji se na članku 154. stavku 1. i 155. stavku 1. ZPP-a, kao što je pravilno odlučio prvostupanjski sud, pri čemu je pravilno naveo sve radnje za koje je priznat trošak kao i njegovu visinu, što tuženice žalbom posebno i ne osporavaju.

15. Slijedom navedenog trebalo je primjenom odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a odlučiti kao u izreci ove odluke.

Split, 22. siječnja 2025.

Dokument je elektronički potpisan:
Andrea Boras-Ivanišević

Vrijeme potpisivanja:
29-01-2025
13:22:10

DN:
C=HR
O=ŽUPANIJSKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#OC1156415448522D3131373438363934363834
OU=Signature
S=Boras-Ivanišević
G=Andrea
CN=Andrea Boras-Ivanišević

PREDSJEDNICA VIJEĆA

Andrea Boras Ivanišević

Broj zapisa: **9-30872-0494c**

Kontrolni broj: **0995b-b3e55-a958c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Andrea Boras-Ivanišević, O=ŽUPANIJSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.